

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 lutego 2016 r. powodowie R. C. i J. C. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 24.300 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 550 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, iż w dniu 23 października 2015 r. doszło do uszkodzenia pojazdu powodów marki S. (...) o nr rej. (...). Po zgłoszeniu szkody z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco ubezpieczyciel wypłacił powodom odszkodowanie w kwocie 54.200 zł brutto, kwalifikując szkodę jako tzw. szkodę całkowitą i określając wartość pojazdu powodów na dzień wystąpienia szkody na kwotę 76.300 zł, natomiast wartość pozostałości na kwotę 22.100 zł. Nie zgadzając się z wyceną szkody powodowie zlecieli sporządzenie oceny technicznej rzeczoznawcy T. K., który wycenił szkodę w pojeździe powodów na kwotę 78.700 zł, przy czym wartość pojazdu w stanie sprzed szkody określił na kwotę 90.500 zł, zaś wartość handlową pojazdu określoną metodą odzysku części na kwotę 11.800 zł. Żądanie pozwu zostało pomniejszone o dotychczas wypłacone odszkodowanie.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 2 marca 2016 r. pozwany (...) S.A. w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż dokonał likwidacji szkody, wypłacając powodom odszkodowanie w kwocie 54.400 zł brutto kwalifikując je jako szkoda całkowita oraz przyjmując wartość rynkową pojazdu w dniu wypadku na kwotę 76.500 zł brutto. Zdaniem pozwanego otrzymane przez powodów odszkodowanie w pełni zaspakaja roszczenia powodów w niniejszej sprawie. Pozwany zakwestionował podaną przez powodów wartość rynkową pojazdu przed szkodą, wartość rynkową pozostałości ustaloną metodą odzysku części, wartość kosztów naprawy oraz roszczenie powodów o zasądzenie kosztów sporządzenia prywatnej opinii technicznej. Zdaniem pozwanego suma ubezpieczenia podana przez powodów odbiega w znacznym stopniu od rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia, a tym samym została ona ustalona niezgodnie z zapisami łączących strony OWU. Pozwany przyznał, że powodowie wykupili opcję stałej sumy ubezpieczenia, jednak w ocenie pozwanego powyższe nie oznacza, że w trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany nie może zweryfikować, czy powodowie w prawidłowy sposób zadeklarowali sumę ubezpieczenia. Pozwany podał, że w stosunku do powodów zweryfikował wskazaną przez nich wartość rynkową pojazdu.

W piśmie procesowym z dnia 5 września 2016 r. powodowie zmienili powództwo w ten sposób, iż wnieśli o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów solidarnie tytułem odszkodowania kwotę 27.034 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od kwot: 24.300 zł w wysokości 8% w stosunku rocznym od dnia 30 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty; 550 zł w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; 2.184 zł w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia następnego liczonego od dnia doręczenia pozwanej pisma zawierającego zmianę powództwa do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 6 października 2016 r, pozwany wniósł o oddalenie powództwa również w zakresie rozszerzonego żądania pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie R. C. i J. C. są właścicielami samochodu osobowego marki S. (...) E. o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2013, nr VIN (...). Powyższy samochód powodowie zakupili w październiku 2013 r. w salonie (...) za kwotę 106.000 zł. Przez okres jednego roku powodowie mieli wykupione ubezpieczenie w ramach gwarancji serwisowej.

dowód: akt szkody nr (...) na płycie CD k.106 akt, zeznania powoda R. C. k.111v, 265 akt.

W dniu 18 listopada 2014 r. R. C. i J. C. wykupili polisę ubezpieczeniową (...) u ubezpieczyciela (...) S.A. w S. dla pojazdu marki S. (...) E. o numerze rejestracyjnym (...). Okres ubezpieczenia określony został od dnia 21 listopada 2014r. do dnia 20 listopada 2015 r. W zakresie ubezpieczenia Autocasco strony przyjęły wariant serwisowy, ze znieśmionym wariantem konsumpcji sumy ubezpieczenia i znieśmionym udziałem własnym w wysokości 1.000 zł w szkodach niekradzieżowych i kradzieżowych. Umowę ubezpieczenia w imieniu małżonków podpisywał R. C.. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia powód wykupił, za dopłatą dodatkową składki ubezpieczeniowej, opcję stałej sumy ubezpieczenia tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia. Umowę ubezpieczenia AC pojazdu powód zawierał z przedstawicielem ubezpieczyciela w jego biurze mieszczącym się w (...) Usług w T.. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia przedstawicielka ubezpieczyciela wyjaśniła powodowi na czym polega stała suma ubezpieczenia. Po otrzymaniu od powoda danych dotyczących wyposażenia i zabezpieczeń, które posiadał pojazd i dokonaniu stosownej kalkulacji przedstawicielka ubezpieczyciela podała, że pojazd powodów może być ubezpieczony na kwotę 90.484 zł. Zdaniem powoda utrata wartości pojazdu o 16.000 zł przez rok od jego zakupu za cenę 106.000 zł jest zbyt duża i taką informację przekazał przedstawicielce ubezpieczyciela. Ta poinformowała powoda, że podana przez nią kwota ubezpieczenia samochodu nie może być wyższa. Ostatecznie wartość pojazdu powodów na dzień zawarcia umowy ubezpieczeniowej została określona na kwotę 90.484 zł brutto (tj. w kwocie podanej przez przedstawiciela pozwanego) i umowa Autocasco między stronami została zawarta w wariancie ze stałą sumą ubezpieczenia w tejże wysokości. Składka została określona na kwotę 1.901 zł.

dowód: polisa k.106 akt, zeznania powoda R. C. k.111v, 265 akt.

W dniu 23 października 2015 r. około godziny 13.00 R. C. kierując samochodem osobowym marki S. (...) E. na trasie L.- K. wpadł w poślizg zjechał na lewą stronę jezdni, uderzył w dwa mostki wjazdowe na pole, po czym dachował i upadł na lewą stronę samochodu. Na skutek kolizji uszkodzeniu uległ powyższy samochód. J. C. była w czasie zdarzenia pasażerką pojazdu marki S. (...). Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja, Pogotowie Ratunkowe oraz Straż Pożarna, która musiała rozciąć samochód, aby uwolnić jego pasażerów. Obecnie samochód w stanie uszkodzonym stoi na podwórku powodów.

dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej k.11-13 akt, akt szkody nr (...) na płycie CD k.106 akt, zeznania powoda R. C. k.111v, 265 akt.

W dniu 30 października 2015 r. powodowie zgłosili szkodę z tytułu ubezpieczenia autocasco w (...) S.A. w S.. W wyniku likwidacji szkody ubezpieczyciel dokonał oględzin pojazdu i sporządził protokół szkody, po czym pismem z dnia 23 listopada 2015 r. poinformował powodów, iż ustalił wysokość należnej powodom szkody na kwotę 54.200 zł, kwalifikując szkodę jako szkodę całkowitą. Powyższa kwota została powodom wypłacona. Ubezpieczyciel określił wartość rynkową pojazdu powodów na dzień wystąpienia szkody na kwotę 76.300 zł, natomiast wartość pozostałości na kwotę 22.100 zł. Z wysokością tej kwoty powodowie się nie zgodzili, dlatego też zlecieli sporządzenie oceny technicznej rzeczoznawcy T. K.. Zgodnie z tą oceną wartość naprawy pojazdu powodów to kwota 78.700 zł. T. K. sporządzając opinię określił wartość pojazdu w stanie sprzed szkody na kwotę 90.500 zł, zaś wartość handlową pojazdu określoną metodą odzysku części na kwotę 11.800 zł. Za sporządzenie powyższej oceny technicznej powodowie zapłacili rzeczoznawcy kwotę 550 zł.

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 24.500 zł stanowiącej różnicę kwoty wynikającej z opinii rzeczoznawcy oraz kwoty przyznanego dotychczas odszkodowania oraz kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy w wysokości 550 zł, w terminie bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Wezwanie powyższe zostało doręczone pozwanemu w dniu 14 grudnia 2015 r. Pismem z dnia 12 stycznia 2015 r. pozwany poinformował powodów o dokonaniu w trybie odwoławczym weryfikacji sporządzonej wyceny wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia, w wyniku czego ustalił wartość pojazdu powodów według systemu EurotaxGlass's na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia na kwotę 76.500

zł. W związku z powyższym przyznał powodom dodatkowe odszkodowanie w wysokości 200 zł. Powyższa kwota została powodom wypłacona.

dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej k.11-13 akt, protokół szkody k.14-20 akt, pismo pozwanego z dnia 23.11.2015 r. k.21-22 akt, ocena techniczna T. K. k.23-40 akt, rachunek nr (...) k.41 akt, pismo powodów z wezwaniem do zapłaty k.42-43 akt, potwierdzenie nadania k.44 akt, potwierdzenie doręczenia k.45 akt, pismo pozwanego z dnia 12.01.2016 r. k.46-47 akt, wycena pojazdu k.48-49, 90-105 akt, akt szkody nr (...) na płycie CD k.106 akt, zeznania powoda R. C. k.111v, 265 akt.

Koszty naprawy uszkodzeń w pojeździe powodów marki S. (...) E. w związku z uszkodzeniem z dnia 23 października 2015 r. z uwzględnieniem treści umowy i OWU wynoszą 122.899,20 zł brutto. Wartość pojazdu powodów na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia określona w polisie na podstawie stałej sumy ubezpieczenia wynosi 90.484 zł brutto. Wartość pojazdu w stanie po przedmiotowym zdarzeniu tj. pozostałości oszacowanej metodą odzysku części zamiennych wynosi 9.600 zł brutto. Różnica pomiędzy wartością pojazdu określoną na podstawie stałej sumy ubezpieczenia, a wartością pozostałości oszacowanych metodą odzysku części zamiennych wynosi 80.884 zł brutto.

dowód: opinia biegłego P. P. k.121-167, 219-221, 236 akt.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda R. C.. Zeznania te były bowiem spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Powód szczegółowo wyjaśnił okoliczności związane z zawarciem umowy ubezpieczenia i wykupem opcji stałej kwoty ubezpieczenia, a także okoliczności zdarzenia, którego następstwem jest szkoda w jego pojeździe. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania zeznań powoda, w szczególności w zakresie okoliczności zawarcia umowy. Powód w sposób szczery i spontaniczny opisał jak przebiegały formalności związane z zawarciem umowy ubezpieczenia, co było ustalane, jakich danych wymagał przedstawiciel ubezpieczyciela, i że to ten przedstawiciel, po sprawdzeniu danych w systemie, zaproponował powodowi określoną sumą ubezpieczenia, która miała odzwierciedlać wartość pojazdu powoda na dzień zawarcia umowy. Tak powód zrozumiał proponowaną mu sumę ubezpieczenia. Powód tej wartości nie proponował, jedynie zaakceptował, choć jak twierdził, samochód był dla niego warty więcej na dzień zawarcia umowy.

Jako wiarygodny dowód w sprawie Sąd ocenił opinię biegłego sądowego w zakresie oceny stanu technicznego, skutków uszkodzeń, wyceny kosztów naprawy i wartości rynkowej pojazdów P. P.. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna i logiczna, a nadto została sporządzona fachowo i rzetelnie. Wnioski wywiedzione w opinii są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, co świadczy o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłego. Biegły w sposób kompleksowy i wyczerpujący ustalił rodzaj i zakres uszkodzeń przedmiotowego pojazdu i szczegółowo określił wartość naprawy pojazdu zgodnie z OWU Autocasco obowiązującymi strony umowy. Obliczona przez biegłego kwota naprawy pojazdu przekracza 70 % wartości pojazdu przed szkodą. Wówczas zgodnie z OWU AC przedmiotowego ubezpieczenia § 3 ust. 23 mamy do czynienia ze szkodą całkowitą, co nie było zresztą kwestionowane przez strony. Biegły ustalił szacunkowe koszty naprawy pojazdu powodów na kwotę 122.899,20 zł brutto, wartość rynkową powyższego pojazdu oszacowaną w programie EurotaxGlass's przed szkodą na dzień 23 października 2015 r. na kwotę 74.300 zł brutto, wartość rynkową pojazdu powodów oszacowaną w programie EurotaxGlass's na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia tj. na dzień 18 listopada 2014 r. zgodnie z klauzulą „02 stała suma ubezpieczenia punkt 2” na kwotę 82.200 zł brutto. Biegły wskazał, że zgodnie z programem eksperckim Info-Ekspres wartość pozostałości określona metodą stopnia uszkodzenia stanowi kwotę 22.100 zł brutto. Biegły jednak wyjaśnił, że ze względu na koszt naprawy pojazdu, znacznie przekraczający jego wartość, naprawa pojazdu z ekonomicznego punktu jest niezasadna. W sytuacji zniszczenia pojazdu, które eliminuje celowość jego odbudowy poprawną metodą oszacowania wartości pozostałości jest metoda odzysku części tzw. ustalenie listy części i zespołów, które posiadają wartość handlową. Biegły określił wartość pozostałości metodą odzysku części zamiennych na kwotę 9.600 zł brutto. Powodowie po sporządzeniu opinii złożyli do niej zastrzeżenia podnosząc, iż biegły ustalając wysokość należnego powodom odszkodowania nie uwzględnił obowiązującej między stronami stałej sumy ubezpieczenia, a

nadto pominął fakt, iż powodowie są pierwszymi właścicielami pojazdu, okoliczności wynikającej ze szczególnej dbałości o pojazd oraz dodatkowego wyposażenia pojazdu. Zastrzeżenia do opinii złożył również pozwany, podnosząc, że nie zgadza się z przyjętą przez biegłego metodą odzysku części zamiennych przy ustalaniu wartości pozostałości. Pozwany wskazał, że w jego ocenie, jeżeli wartości pozostałości uzyskana jest różnymi metodami, należy preferować wartości wyższe, a więc w tym przypadku obliczone metodą stopnia uszkodzenia, a nie metodą odzysku części zamiennych.

W opinii uzupełniającej z dnia 18 czerwca 2016 r. biegły sądowy szczegółowo odniósł się do powyższych zarzutów do opinii. Biegły wyjaśnił, że Instrukcja Określenia Wartości Pojazdów 1/2005 w pkt 3.5 w sposób jasny określa przypadek oszacowania wartości pojazdu uszkodzonego, w którym rozmiar i charakter uszkodzeń jest duży. Powstałe uszkodzenia w pojeździe powodów podczas zdarzenia z dnia 23 października 2015 r. eliminują celowość jego odbudowy, a tym samym poprawną metodą szacowania wartości pozostałości w ocenie biegłego jest metoda odzysku części. W dalszej części biegły odniósł się do zarzutów powodów podając, że określenia wartości przedmiotowego pojazdu w stanie sprzed kolizji dokonał zgodnie ze zleceniem Sądu, zaś określenia wartości rynkowej pojazdu dokonał zgodnie z klauzulą „o2 stała suma ubezpieczenia punkt 2” na podstawie OWU AC. W pozostałym zakresie biegły odparł również pozostałe zarzuty powodów do opinii. Sąd argumenty biegłego podzielił. Do opinii uzupełniającej biegłego P. P. zastrzeżenia złożyli powodowie podnosząc, iż biegły w opinii nadal nie uwzględnił obowiązującej między stronami stałej sumy ubezpieczenia w wysokości 90.484 zł ustalając wysokość należnego powodom odszkodowania i wniesli o zobowiązanie biegłego sądowego do sporządzenia opinii uzupełniającej uwzględniającej wartość pojazdu w wysokości stałej sumy ubezpieczenia w kwocie 90.484 zł brutto, zgodnie z zapisami łączącej strony umowy ubezpieczenia i Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia. W złożonej opinii uzupełniającej z dnia 15 listopada 2016 r. biegły określił wysokość szkody w pojeździe powodów w związku z uszkodzeniem z dnia 23 października 2015 r. na kwotę 80.884 zł brutto podając, że stanowi ona różnicę wartości pojazdu określonej na podstawie stałej sumy ubezpieczenia (90.484 zł brutto), a wartością pozostałości oszacowanej metodą odzysku części zamiennych (9.600 zł brutto). Tę wartość Sąd rozpoznający niniejszą sprawę przyjął jako należne powodom odszkodowanie, obliczone zgodnie z wiążącą strony treścią polisy i stanowiącymi jej integralną część ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco.

Sąd uznał również za wiarygodne dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła wątpliwości. Zebrana w aktach dokumentacja stała się podstawą opracowania opinii przez biegłego i w takim zakresie dokumenty te mają istotne znaczenie dla sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie nie ulega wątpliwości Sądu, że powodowie R. C. i J. C. wykupili polisę ubezpieczeniową (...) u ubezpieczyciela (...) S.A. w S. dla pojazdu marki S. (...) E. o numerze rejestracyjnym (...). Polisa obejmowała ubezpieczenie pojazdów lądowych Autocasco. W zakresie ubezpieczenia Autocasco strony przyjęły wariant serwisowy, ze zniesioną konsumpcją sumy ubezpieczenia i zniesionym udziałem własnym w wysokości 1.000 zł w szkodach niekradzieżowych i kradzieżowych. R. C. i J. C. przy zawieraniu umowy ubezpieczenia Autocasco wykupili, za dopłatą dodatkową składki ubezpieczeniowej, klauzulę stałej sumy ubezpieczenia wynoszącej 90.484 zł brutto tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

W rozpoznawanej sprawie niesporny był fakt zaistnienia w dniu 23 października 2015r. szkody w postaci uszkodzenia pojazdu powodów marki S. (...), objętego powyższym ubezpieczeniem, zakwalifikowanej jako szkoda całkowita. Niesporny był również zakres uszkodzeń. Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności za szkodę. Sporna była natomiast wysokość szkody.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z umowy ubezpieczenia Autocasco jaką powodowie zawarli z pozwanym. Do umowy miały zastosowanie Ogólne Warunki Ubezpieczenia Pojazdów Mechanicznych od Utraty, Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) należących do Klientów Indywidualnych. Spór sprowadzał się do wysokości należnej powodom szkody, w tym wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody z uwagi na odmienności interpretacyjne

stron dotyczące wykupionej przez powodów przy zawieraniu umowy ubezpieczenia opcji stałej sumy ubezpieczenia oraz wartości pozostałości. Powodowie wywodzili, że zgodnie z wykupioną przez nich przy zawieraniu umowy ubezpieczenia opcją stałej sumy ubezpieczenia wartością rynkową pojazdu z dnia powstania szkody jest kwota 90.484 zł brutto, czyli kwota na jaką została określona wartość pojazdu powodów na dzień zawarcia umowy ubezpieczeniowej. Pozwany zaś wywodził, że wartością rynkową pojazdu powodów z dnia powstania szkody jest kwota 76.500 zł brutto, kwestionując tym samym zasadność zastosowania w tym konkretnym przypadku wykupionej przez powodów opcji stałej sumy ubezpieczenia. Pozwany zakwestionował bowiem określoną przy zawieraniu umowy sumę ubezpieczenia podając, że odbiega ona w znacznym stopniu od rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia, a tym samym została ona ustalona niezgodnie z zapisami łączących strony OWU. W takiej sytuacji pozwany wywodził dla siebie uprawnienie do zweryfikowania na etapie postępowania likwidacyjnego prawidłowości zadeklarowanej przez powodów sumy ubezpieczenia. Pozwany podał, że powyższej weryfikacji dokonał na podstawie ust. 2 klauzuli stałej sumy ubezpieczenia, zgodnie z którą w sytuacji gdy suma ubezpieczenia nie została ustalona zgodnie z § 15 ust. 1 i ust. 3-5 OWU za wartość pojazdu w trakcie okresu ubezpieczenia przyjmuje się wartość rynkową z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia, ale nie wyższą niż ustalona w umowie suma ubezpieczenia.

Zgodnie z treścią art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Stosownie do ust. 1 klauzuli 02 stałej sumy ubezpieczenia OWU Autocasco za dopłatą dodatkowej składki ubezpieczenia Autocasco zostanie rozszerzone w ten sposób, że za wartość rynkową pojazdu w trakcie okresu ubezpieczenia, uznawana jest suma ubezpieczenia określona w umowie, o ile suma ta ustalona została zgodnie z § 15 ust. 1 i ust. 3-5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco. Dodatkowa opłata została doliczona do składki ubezpieczeniowej.

W sytuacji, gdy suma ubezpieczenia nie została ustalona zgodnie z § 15 ust. 1 i ust. 3-5 OWU Autocasco za wartość rynkową pojazdu w trakcie okresu ubezpieczenia przyjmuje się wartość rynkową z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia, ale nie wyższą niż ustalona w umowie suma ubezpieczenia (ust. 2 klauzuli 02 stałej sumy ubezpieczenia).

Zgodnie z § 15 ust. 1 OWU Autocasco w ubezpieczeniu pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia sumę ubezpieczenia deklaruje ubezpieczający. Suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia. Wartość rynkowa pojazdu jest ustalana w oparciu o system Eurotax lub miesięcznik Info-Ekspert „Pojazdy samochodowe – wartości rynkowe” z zastrzeżeniem ust. 2-4. Ustęp 2 § 15 stanowi, że w przypadku braku możliwości określenia rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu w oparciu o system Eurotax lub miesięcznika Info-Ekspert „Pojazdy samochodowe – wartości rynkowe” ubezpieczający w porozumieniu z Ergo Hestią może skorzystać z innego wiarygodnego źródła specjalistycznego wspólnie uzgodnionego pomiędzy ubezpieczającym, a Ergo Hestią. Na wniosek ubezpieczającego Ergo Hestia przyjmuje sumę ubezpieczenia podwyższoną lub obniżoną o wartość większą niż 10% w stosunku do wartości określonej w systemie Eurotax lub miesięcznika Info-Ekspert „Pojazdy samochodowe – wartości rynkowe” pod warunkiem dokonania wyceny pojazdu przez uprawnionego rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej. Koszt wyceny przez rzeczoznawcę obciąża tę stronę umowy, która zleciła wycenę (ust. 4 § 15 OWU Autocasco). Na wniosek ubezpieczającego, jeżeli ubezpieczony uprawniony jest do doliczenia podatku VAT, suma ubezpieczenia określona jest bez uwzględnienia podatku VAT (ust. 5 § 15 OWU Autocasco).

Zgodnie z § 3 ust. 23 OWU Autocasco przez szkodę całkowitą uznaje się kradzież pojazdu lub szkodę, dla której koszty naprawy przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody, przy czym koszty naprawy wyliczane są według określonych w kwotach brutto: a) cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu (bez uwzględnienia zużycia eksploatacyjnego) i wymiaru koniecznej robocizny, wskazanych w systemie Audatex, b) cen robocizny w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych.

Stosownie do treści § 22 ust. 1 OWU Autocasco w przypadku szkody całkowitej w pojeździe lub wyposażeniu dodatkowym Ergo Hestia ustala rozmiar szkody oraz wysokość odszkodowania w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu (ale nie wyższej niż ustalona w umowie ubezpieczenia suma ubezpieczenia) z dnia powstania szkody pomniejszonej o wartość pozostałości z zastrzeżeniem § 18 ust. 2 i § 23. Wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody ustalona jest w oparciu o to samo źródło wyceny, jakie zastosowano przy określaniu wysokości sumy ubezpieczenia w dniu zawierania umowy ubezpieczenia zgodnie z § 15 (ust. 1 § 22).

Strony niniejszego postępowania zawarły umowę ubezpieczenia autocasco z klauzulą stałej sumy ubezpieczenia wynoszącej 90.484 zł brutto. Wykupienie przez powodów opcji ubezpieczenia z klauzulą stałej sumy ubezpieczenia miało gwarantować ubezpieczonym przyjęcie przez ubezpieczyciela wartości pojazdu równej tej sumie.

W ocenie Sądu pozwany niezasadnie przy wyliczaniu należnego powodom odszkodowania zweryfikował i ponownie przeliczył wartość rynkową pojazdu powodów na dzień powstania szkody, zamiast jej wartość wyliczyć jako różnicę pomiędzy stałą sumą ubezpieczenia, która została z góry ustalona pomiędzy stronami, a wartością pozostałości pojazdu. Twierdzenia strony pozwanej, że powodowie przy zawieraniu umowy ubezpieczenia podali sumę ubezpieczenia odbiegającą w znacznym stopniu od rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy, a tym samym została ona ustalona niezgodnie z zapisami łączących strony OWU Autocasno uznać należy za nieudowodnione i złożone wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania, w celu zaniżenia należnego powodom odszkodowania, mimo naliczenia i pobrania zwiększonej składki ubezpieczenia.

Należy podnieść, że zgodnie z OWU sumę ubezpieczenia deklaruje ubezpieczający, jednak nie pozostawia się tu swobody w określeniu jej wysokości. Wspomniany § 15 przewiduje bowiem, że w ubezpieczeniu pojazdów mechanicznych od uszkodzenia zadeklarowana kwota powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia, nie ulega wątpliwości, iż zgodnie z obowiązującymi u pozwanego zasadami ubezpieczyciel był obowiązany do sprawdzenia zadeklarowanej przez klienta wartości pojazdu. W ocenie Sądu to pozwany z uwagi na profesjonalny charakter jego działalności obowiązany jest do zachowania należytej staranności przy ustalaniu wartości pojazdu. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przedstawicielka ubezpieczyciela wskazała powodowi na konkretną kwotę ubezpieczenia, która miała być adekwatna do wartości ubezpieczanego pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia. Tak powód rozumiał przedstawiane mu warunki ubezpieczenia. Godząc się na taką kwotę powód podpisał umowę w zaufaniu, że w przypadku kradzieży bądź całkowitego uszkodzenia pojazdu odzyska całą wartość pojazdu, która została określona na stałą kwotę, niezmienną przez cały okres ubezpieczenia. Za opcję stałej, niezmiennej sumy ubezpieczenia ubezpieczyciel pobrał zwiększoną składkę. W przedmiotowej sprawie powód R. C. podał, że przy zawieraniu umowy ubezpieczenia Autocasco deklarował chęć ubezpieczenia pojazdu na kwotę wyższą niż ostatecznie przyjęta w umowie, gdyż według niego samochód miał większą wartość na dzień zawarcia umowy, jednak przedstawicielka ubezpieczyciela podała, że samochód powoda może być ubezpieczony maksymalnie na kwotę 90.484 zł brutto. Tym samym na podstawie zeznań powoda R. C., którym Sąd dał wiarę, należy przyjąć, że przedstawicielka pozwanego dokonała weryfikacji sumy ubezpieczenia zgodnie z obowiązującymi u pozwanego zasadami określonymi w OWU AC i nie ma obecnie podstaw do weryfikacji, ponownego przeliczania wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy i obniżania należnego powodom odszkodowania.

W kontekście powyższego Sąd przyjął, wbrew twierdzeniom pozwanego, że suma ubezpieczenia została ustalona zgodnie z § 15 ust. 1 i ust. 3-5 OWU Autocasco, a tym samym pozwany na etapie postępowania likwidacyjnego nie miał prawa przy ustalaniu wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody pominąć obowiązującej strony niniejszego postępowania klauzuli stałej sumy ubezpieczenia wynoszącej 90.484 zł brutto. Podnieść należy, że to na ubezpieczycielu jako na podmiocie profesjonalnym, a nie na konsumencie spoczywa obowiązek ustalenia rzeczywistej wartości pojazdu zgodnie z obowiązującymi go zasadami. Nie można wymagać od konsumenta, aby posiadał on wiedzę specjalistyczną, pozwalającą mu określić wartość pojazdu równie precyzyjnie co rzeczoznawca z danej dziedziny i tym samym nie może ponosić on z tego tytułu ujemnych skutków. W orzecznictwie można zauważyć utrwalone stanowisko, zgodnie z którym to właśnie ubezpieczyciel jako przedsiębiorca, ponosi ryzyko wadliwego ustalenia mienia ubezpieczonego w przypadku zawarcia klauzuli stałej sumy ubezpieczenia (zob. wyrok Sądu Okręgowego w

Sieradzu z dn. 18.09.2015 r., sygn. akt I Ca 439/15; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dn. 16.09.2015 r., sygn. akt I ACa524/15).

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą. Zatem zgodnie z treścią § 22 ust. 1 OWU Autocasco w przypadku szkody całkowitej w pojeździe lub wyposażeniu dodatkowym Ergo Hestia ustala rozmiar szkody oraz wysokość odszkodowania w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu (ale nie wyższej niż ustalona w umowie ubezpieczenia suma ubezpieczenia) z dnia powstania szkody pomniejszonej o wartość pozostałości. Ze względu na obowiązującą strony klauzulę stałej sumy ubezpieczenia wartość odszkodowania ustala się w kwocie równej wartości pojazdu określonej na podstawie stałej sumy ubezpieczenia (90.484 zł brutto) pomniejszonej o wartość pozostałości.

Wartość pozostałości Sąd przyjął na kwotę 9.600 zł, zgodnie z ustaleniami biegłego uznanymi za wiarygodne z przyczyn wyżej wskazanych.

Reasumując, kwota odszkodowania w niniejszej sprawie to 80.884 zł (90.484 – 9.600). Biorąc pod uwagę, iż tytułem odszkodowania powodowie uzyskali już od ubezpieczyciela odszkodowanie w kwocie 54.400 zł, pozostaje do wypłaty kwota 26.484 zł.

Do wartości odszkodowania należnego powodom Sąd doliczył kwotę 550 zł poniesioną przez nich tytułem sporządzonej na ich zlecenie ekspertyzy. Wykonanie takiej ekspertyzy było uzasadnione, albowiem powodowie nie mogli w inny sposób udokumentować pozwanej zasadności i wysokości zgłoszonych roszczeń. Ekspertyza ta stała się podstawą do wystąpienia przez powodów z niniejszym pozwem. Kwota powyższa mieści się w ramach adekwatnego związku przyczynowego ze szkodą (tak też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18.05.2004 r. III CZP 24/04, publ. OSNC 2004/7-8/117).

Reasumując, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie w punkcie 1 sentencji wyroku kwotę 27.034 zł (26.484 + 550). O odsetkach ustawowych orzeczono od kwoty 24.300 zł od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. zgodnie z treścią art. 481 §1 i 2 k.c. obowiązująca do 31 grudnia 2015 r. i dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty zgodnie z treścią art. 481 §1 i 2 k.c. obowiązująca od dnia 1 stycznia 2016 r. dokonaną ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy- Kodeks cywilny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830) zgodnie z żądaniem powodów tj. po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody; od kwoty 2.184 zł odsetki ustawowe za opóźnienia orzeczono od dnia 13 września 2016 r. zgodnie z żądaniem powodów tj. od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanej pisma zawierającego rozszerzenie powództwa do dnia zapłaty, a od kwoty 550 zł odsetki ustawowe za opóźnienie orzeczono od dnia 3 lutego 2016 r. zgodnie z żądaniem powodów tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu przedmiotowego postępowania składają się: opłata sądowa w kwocie 1.243 zł, wynagrodzenie biegłego w łącznej kwocie 1.732,54 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powodów wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 4.834 zł, wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 4.817 zł. Pozwany uiścił zaliczkę na poczet kosztów opinii biegłego w kwocie 600 zł. Powodowie uiścili opłatę sądową w kwocie 1.243 zł oraz zaliczkę na poczet kosztów opinii biegłego w kwocie 600 zł. Ponieważ powodowie wygrali sprawę w całości należy się im zwrot w całości poniesionych przez nich kosztów w wysokości 6.677 zł (1.243 zł + 600 zł + 4.834 zł).

W punkcie 3 sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Turku tytułem części nie uiszczonych kosztów sądowych kwotę 532,54 zł (1.732,54 zł - 1.200 zł).

SSR Magdalena Jasnowska

Sygn. akt I C 70/16

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pełnomocnikowi pozwanej,
3. za 14 dni lub z apelacją

Turek, dnia 14 listopada 2016 r.

SSR Magdalena Jasnowska